

Henkisyys on muotia

Ceta Lehtniemi

Ajattelen hetken asiaa yksilötasolla. Voimme todeta, että uusi henkisyys kiehtoo ihmisiä hyvin monesta syystä. Saattaa tosin olla kyse siitäkin, että sitä tarjoillaan joka puolelta. Sen kerrotaan antavan apua ja ratkaisuja ihmisten todellisiin kipuihin ja elämänkysymyksiin. Uuteen henkisyyskäsitykseen voi myös tottua, koska se sulautuu niin moneen muuhun asiaan vähitellen.

Suhtaudun kunnioituksella ihmisten erilaisiin arvoihin ja pyrkimyksiin löytää apua kysymyksiinsä. Nyt tässä omassa esityksessäni otan lähtökohdakseni uuden henkisyyskäsityksen vertaamisen kristinuskon perusteisiin. Joskus julkisuudessa on pidetty loukkaavana tätä tapaa käsitellä asioita. Minulle se on sitä samaa erittelyä, mitä olen itse käynyt, jotta oma uskoni on selkiintynyt ja syventynyt. Kahdenkeskisissä keskusteluissa pyrin olemaan enemmän kuuntelijan osassa.

Synti ja kuolema

Siirryn nyt lähes Raamatun alkulehdille. Kun puhumme hengellisistä asioista, vaikkakin uudesta hengellisyydestä, niin puhumme Jumalasta, jumalista tai jumaluudesta. Toisaalta on kyse aina myös ihmisestä, ihmiskäsityksestä ja ihmisen asemasta suhteessa Jumalaan ja maailmaan.

Yksi perusasia on kuolema ja sen luonne, sekä käsitys tuonpuoleisesta. Kyse on aina myös siitä, miten ymmärrämme synnin. Onko kyse ihmisen vastuusta, syyllisyydestä, ja missä muodossa ja kenelle. Syntiinlankeemus ilmaistaan Raamatussa näin: *Niin vaimo vastasi käärmeelle: "Me saamme syödä muiden puiden hedelmiä paratiisissa, mutta sen puun hedelmästä, joka on keskellä paratiisia, on Jumala sanonut: 'Älkää syökö siitä älkääkä koskeko siihen, ettette kuolisi.'" Niin käärme sanoi vaimolle: "Ette suinkaan kuole; vaan Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te siitä syötte, aukenevat teidän silmänne, ja te tulette niinkuin Jumala tietämään hyvän ja pahan." (1 Moos.3:2-5)*

Kun uusi henkisyys liikkuu esimerkiksi brahmalaisessa filosofiassa, synnistäkin voidaan tavallaan puhua. Siitä puhutaan kuitenkin kuin esteenä ihmisen kehitystiellä. Jos jumaluudesta puhutaan panteistisesti tai yleensä siten, että jumaluutta on kaikissa tai kaikessa, niin ihmisen käsitys synnistä mukautuu tähän ajatteluun. Kyse ei ole tällöin syntiin lankeemuksesta, eikä rikkomuksesta ja eroon joutumisesta persoonallisen Jumalan yhteydestä. Silloin ei esiinny käsitettä, jonka voimme nyt nimetä syyllisyssynniksi.

Kristinuskon on vastuunalaisuutta kaikkivaltiaan, pyhän, oikeudenmukaisen, armollisen ja persoonallisen Jumalan edessä ja yhteydessä. Tämä viaton ja ehjä suhde särkyi ihmisen langettua syntiin, ja synnin aiheuttama turmelus tuli luomakunnan ja ihmisen osaksi. Jumalan oma olemus säilyi edelleen ja ikuisesti muuttumattomana. Raamattu kertoo ihmisistä, jotka vaelsivat Jumalan kasvojen edessä. Syntiinlankeemuksen aiheuttama turmelus oli tuolloin jo vaikuttamassa. Jopa

kansan johtajien lankeemuksista kerrotaan avoimesti. Missään ei salata ihmisen raadollisuutta tai erehtyvyyttä. Kuitenkin aina pidetään esillä myös Jumalan kutsua ja armoa.

Laki ja uhrit, Kristuksen sovitustyö ristillä

Jumala antoi Mooseksen kautta lain sanat. Mooses kuitenkin särki kiivaudessaan ensimmäiset lain taulut kansan tehtyä kultaisen vasikan Mooseksen ollessa vuorella kasvatusten Herran Jumalan kanssa. Kun Jumala antoi lain sanat toistamiseen, hän ilmoitti olevansa armollinen ihmistä kohtaan. *Ja Mooses veisti kaksi kivitaulua, entisten kaltaista. Ja varhain seuraavana aamuna Mooses nousi Siinain vuorelle, niinkuin Herra oli häntä käsenyt, ja otti ne kaksi kivitaulua käteensä. Niin Herra astui alas pilvessä, ja Mooses asettui siellä hänen läheisyyteensä ja huusi Herran nimeä. Ja Herra kulki hänen ohitsensa ja huusi: "Herra, Herra on laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielinen ja suuri armossa ja uskollisuudessa..." (2 Moos.: 34: 4-6)* Jumala on erilainen kuin me ihmiset. Hänen ajatuksensa ovat suuremmat ja oikeammat. Tuntuu kuin Jumala joutuisi yhä vielä ikään kuin huutamaan korviimme ja sydämiimme tätä samaa viestiä: "Herra, Herra on laupias ja armahtavainen Jumala."

Lain rinnalle annettiin sovitusuhrikäytäntö. Tämä viittasi jo Kristuksen ristin uhriin, syntiemme sovitukseen. Jumalan päämäärä on, että langennut ihminen tulee siten "voitetuksi", että hän suostuu rauhaan Jumalan kanssa Kristuksen työn tähden. Ihmisestä ei tule jotain, vaan Jumala on tehnyt jo kaiken. Ihminen jää saviastiaksi. Tätä astiaa ei tarvitse lähteä kehittämään jumalan kaltaisuuteen millään metodeilla. Ihminen ei löydä sisimmästään jumaluutta. Ihmisen sisältä ovat lähtöisin pahat ajatukset. *Sillä sydämeistä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset, jumalanpilkkaukset.* (Matt. 15:19) Kristillinen "henkinen tie" vie vararikoon, nöyrytykseen ja huutamaan avuksi Jumalaa, luottamaan hänen armoonsa.

Ihminen ei halua suostua heikkouteen

Kristus kulki nisunjyväntien, ja hänen seuraajilleen luvataan jotain samankaltaista omasta itsestä vähenemisen ja nöyrytyksen tietä. Uuden henkisyyden tie on hengellisessä mielessä aivan erilainen, suorastaan vastakkainen. Se on kuitenkin juuri langenneen ihmisen oma tie. Siinä taistellaan ihmisen riisuutumista vastaan. Raamatun mukaan ihmisen lihaa, eli tätä luonnollista ihmistämme, ei miellytä heikkous ja riippuvaisuus Jumalasta. Liha meissä yhdessäkään ihmisessä ei tahdo riisuutua. Roomalaiskirjeen seitsemäs luku kuvaa tätä asiaa. Samoin Korinttolaiskirje puhuu tästä maallisesta majastamme näin: *Sillä me, jotka olemme tässä majassa, huokaamme raskautettuina, koska emme tahdo riisuutua, vaan pukeutua ...*(2 Kor. 5:4)

Haluttomuudessa riisuutumiseen ja heikkouden arvostamattomuudessa on ehkä yksi syy siihen, miksi kuolema tahdotaan pitää piilossa tai selittää pois. Yksi kuoleman väistämistapa on mielestäni usko jälleensyntymiseen. Samoin usko tyhjiin raukeamiseen työntää kuoleman ajatuksen pois mielestä. Kristillinen uskon käsitys luottaa kuoleman jälkeiseen uuteen elämään. Meillä on sinettinä Pyhä Henki ja Jeesus Kristus on jo esikoisena voittanut kuoleman ja noussut ylös kirkkauteen.

Maailmassa on sota ja jännite Kristusta vastaan. Ristin sovituskoulu ja ylönousemus pyritään selittämään pois, tai kristillisestä ydinsanomasta, evankeliumista, yritetään päästä muuten eroon. Se ei ole maailman mieleen. Jos tämä ei onnistu kielteistä tietä, kristinusko ja Kristus itse tahdotaan selittää oman aatteen kanssa sopusointuun ja kuin liittolaiseksi. Tämä tehdään usein ymmärtämättä, mikä kristinuskossa on tämä ydinsisältö. Se tehdään myös kannattajien saamiseksi omalle ideologialle ja mahdollisesti taloudellisen hyödyn tähden. Uusi henkisyys on täynnä ilmauksia siitä, mitä Jeesus oikeasti tarkoitti, ja mitä hän opetti.

Melkein jokainen uushenkisen sivusto ilmoittaa, että tämä sopii kaikille uskonnosta riippumatta. Reikihoitoa tarjoavalla sivustolla voi lukea: Tässä ei ole mitään kristinuskon vastaista. Kristinuskostakin on tehty jotain sellaista mikä tuntuisi ihmisestä hyvältä, jotain mihin ihminen voi itse yltyä, tai missä ihminen arvelee olevan kyllin rakkautta, läsnäoloa tai voimaa. Kuitenkin kyse on totuudesta ja Raamatun sanasta. Näin minä asian ymmärrän. *Niin Jeesus sanoi niille juutalaisille, jotka uskoivat häneen: "Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani; ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi."* (Joh. 8:31)

Energia tai voima hengellisyydessä

Uushenkisyys puhuu paljon energiasta. Kuitenkin he saattavat käyttää tästä kristillisessä ympäristössä myös nimitystä "Pyhä Henki". Uusi karismaattinen kristillisuus puolestaan on nostanut esille käsitteen Pyhän Hengen erityisestä voimasta. Nykyinen puhe Pyhästä Hengestä poikkeaa usein suuresti siitä mitä on Raamatussa, tai miten kirjoitettiin menneinä vuosikymmeninä.

Energiaa koskevat perusväittämät New Agen piirissä:

- Energian sanotaan olevan kaiken näkyväisen ja näkymättömän perusta maailmankaikkeudessa.
- Kun **universaalienergia** virrassa ruumiin läpi tulee tukoksia tai virtaus häiriintyy, seurauksena on sairaus.
- Parantaja aktivoi ja kanavoi universaalienergiaa.
- Muutokset universaalienergiassa selittävät sitä mitä aiemmin kutsuttiin yliluonnolliseksi.
- Universaalienergia on usein sama asia, mitä uskonnot ovat kutsuneet jumalaksi.

Kaikki ne hoitomenetelmät, joiden sanotaan perustuvan *kosmiseen voimaan* ja *elämänenergiaan* (*universaalienergiaan*), sisältävät myös hengelliset periaatteet. Ne eivät ole vain hoitomenetelmiä, vaan ne sisältävät aina pyrkimyksen päästä tasapainoon maailmankaikkeuden kanssa, joka siis myös käsitetään energiaksi. Syntyy vakava virhepäätelmä: New Age -uskova ei tarvitse Pelastajaa, saati syntien Sovittajaa. Myös tässä yhteydessä käytetty uskonnollinen termi *energia* ei vastaa lainkaan fysiikan käsitteitä.

Se mikä näyttää hyvältä, pehmeältä, kokonaisvaltaiselta ja uudella tavoin tieteelliseltä, osoittautuu lopulta asiaksi, joka vie meiltä yhteyden Jumalaan ja pelastuksen. Näin kollektiivisen tajunnan ja elämänenergian käsitteet leviävät laajalle. Juuri tämä energia-ajattelu löytyy monen nykyisen uushenkisen terapian taustalta, mainitsen nyt vain reikihoidon ja shiatsuhoidon nimeltä. Näissä sanotaan välitettävän universaalienergiaa tai hoidettavan sen tukoksia.

Kaikissa näissä hoidoissa altistutaan todellisille pahan voimille, vaikka sen ymmärtäminen on vaikeaa. Kyse ei ole siis vain siitä onko hoidolla vaikutusta ihmisen terveyteen. On aina kyse myös hengellisestä kosketuksesta hoidon taustalla olevaan *okkultistiseen* maailmaan.

Valitettavan moni yhtyy reikiä markkinoivan yhdistyksen käsitykseen, ettei reiki hoitomuotona ole sidoksissa mihinkään uskontoon. Siinä ei monen kristitynkään mielestä voi olla uskon vastaista, koska molemmissa ”on kyse auttamisesta ja lähimmäisenrakkaudesta”. Käy niin, että kristityt yhä heikommin ovat harjaantuneet erottamaan okkultismin siteitä. Yhdytään yleiseen maailman käsitykseen siitä mikä on hyvää, ja mikä on hyvän tekemistä nykypäivänä. On myös erittäin valitettavaa, että nämä täysin näyttöön perustumattomat maksulliset energiahoidot yleistyvät vapaasti. Nyt kuitenkin puuttuu kaikki ohjeet ja säännöt näistä hoitomuodoista ja sen vuoksi ne kulkeutuvat niin moneen yhteyteen hyvinvoinnin tai virkistyneen nimissä.

Uuden ajan kristillisyyden arvostaa Pyhän Hengen voimaa. Mielestäni olisi hyvä puhua Jumalan voimasta, kuten lähes poikkeuksetta Raamatussa lukee. Hyvin helposti alamme ajatella Pyhästä Hengestä kuin kyse olisikin energiasta, tai voiteluvoimasta, jota ihminen itse voi ohjata tai hallita. Kyse on aina kuitenkin itse Jumalasta, ja hänen on yksin kunnia ja kaikki valta.

Enkelikurssit ja enkeliterapia

Moni luontaishoitola ilmoittaa nykyisin enkelikursseista. Ohjelma voisi olla vaikkapa tämä: ”Enkelilloissa käydään läpi seuraavia asioita. Miten enkelit ja oppaat ilmentävät itseään meille? Miten he haluavat auttaa ja opastaa meitä? Miten opitaan suojautumaan ja maadoittumaan? Meditointia tarjolla hoitavan rummutuksen kera ja ilman. Alkumeditaatio tapahtuu Arkkienkelin suojaavissa energioissa.” Edellä oleva on yhdistelmä parista ilmoituksesta.

Kun etsii Googlella sanan **enkeliterapia**, niin saa 1600 osumaa suomeksi. Sitä on tarjolla joko ihan yksistään tai muiden New Age -terapioiden, kuten reikihoidon ohessa. Ilmoitukset ja kirjoittelut ovat houkuttelevia. *”Enkeliterapia auttaa meitä löytämään tien Kotiin.”* *”Enkeliterapiassa saamme leijua kauniissa universaalien rakkauden virrassa.”* *”Olin eilen enkeliterapiassa. Olo on ihanan rauhallinen. Sain itselleni henkioppaan ja kuulin entisistä elämästäni.”* ... jne. Näin herkkäuskoisia eksytetään ihmeelliseen henkiseen maailmaan.

Tietoa arkkienkeleistä ja *enkelikorteista* on jaossa monissa lehdissä ja lähes kaikilla rajatiedon messuilla. Ensin mainituista sanotaan seuraavaa: *”Arkkienkelit auttavat meitä puhdistumisprosessissa, jotta voisimme avata yhteyden suureen kokonaisuuteen ja toteuttaa Korkeinta jumalallista suunnitelmaa – Rakkautta.”* (Minä Olen 6/2005) Monelle on tullut tutuksi *Diana Cooperin Ihanat enkelit ja Anja Kuloveden enkelikortit*.

Jumala ei lähetä näitä tässä yhteydessä mainittuja ”enkeleitä”. Ne eivät itse asiassa ole enkeleitä lainkaan vaan valheen luomia olentoja henkimaailemasta. Ja en pidä siitä, että näillä asioilla leikitään edes jonkin kurssin yhteydessä. Kaikki kuulostaa ja näyttää niin enkelimäiseltä ja ihanalta. Ja kuitenkin näin viritetään jälleen valheen verkkoa. Sielunvihollisen tarkoitus on aina johtaa harhaan ja se tekee sen mielellään käyttäen kristillisiä aiheita. Myös terveydellisiä riskejä on ollut näkyvissä. On vaarana, että saatetaan ihminen alttiiksi henkiselle sairastumiselle.

Jumalan oikeilla enkeleillä on ollut ihania tehtäviä ilmoituksen tuojina. Hän lähettää myös enkelinsä meitä varjelemaan. Raamatussa puhutaan paljon enkeleistä ja sieltä heistä onkin turvallista lukea.

Ykseys ja tietoisuus

Nämä ovat uuden henkisyiden keskeiset termit nykyisin – ainakin oman ymmärryksen mukaan. Ajatuksen siitä, että kaikki on yhtä, tapaa liittyen kokonaisvaltaiseen terveyteen, uuden aikakauden fysiikkaan, transpersoonalliseen psykologiaan, idän uskontoihin ja okkultismiin. Toinen nimitys kaiken ykseydelle on monismi. Nykyisin esiintyy yleisenä myös termi oneness. Nämä uuden aikakauden henkiset liikkeet ovat hyvin verkottuneet esimerkiksi Facebookiin. Messutarjonta on runsasta, ja lähes kaikkiin lehtiin ilmestyy ajoittain alan kirjoituksia.

Douglas R. Groothuis kuvaa monismia kirjassaan Uuden Aikakauden monet kasvot: *”Viime kädessä ei ole eroa Jumalan, ihmisen, porkkanan tai kiven välillä. Ne ovat kaikki osa yhtä jatkuvaa todellisuutta, jolla ei ole ääriiivoja, ei lopullisia rajoja”*. Vähitellen aistein havaitut erot eri kokonaisuuksien välillä ovat tämän opin mukaan näennäisiä, eivät todellisia. Samoin myös arvot ovat ääriiivattomia, totuus ja valhe väistämättä hämärtyvät, hyvän ja pahan välillä ei ole rajaa kosmisessa yhteydessä. Hengellinen arviointi on lähinnä mahdottomuus. Luojan ja luodun välillä vallitsee tässä maailmanjärjestyksessä jakamaton ykseys. Raamatussa esitetyt asiat ja käsitteet voidaan valjastaa uuden henkisyiden aseiksi miten vain tahdotaan. Enkeleistä tehdään voiman ja terveyden välittäjiä tai uuden henkisyiden sanansaattajia. Asiaa ei toki yleensä ilmaista juuri näillä sanoilla, vaan puhutaan esimerkiksi heräämisestä, tai todellisesta henkisestä ihmisestä. Tahdotaan luoda onnellinen ihminen ja onnellinen maailma. Tahdotaan saattaa ihminen tietoiseksi ykseydestä ja hengellisestä voimasta. Tahdotaan saattaa ihminen kokemaan täydellisesti. Kaikkeen löytyy kurssveja, matkoja. Darshan, Chakra-meditaatio, jumalsuhde-meditaatio ovat liikkeen sanastoa. Jopa Skype Darshan mahdollistaa live-tilaisuudet intialaisten gurujen johdolla. Sen kerrotaan sopivan kaikille elämäkatsomuksesta ja uskonnosta riippumatta. Se ei sodi aatteen kannattajien mielestä mitään oppia vastaan – kysehän on heräämisestä läsnäoloon ja ykseyteen.

Myös joogassa on usein taustalla ajatus ykseydestä ja sisäänpäin kääntymisestä. Kyseessä ei ole milloinkaan pelkkä rentoutumismenetelmä tai voimistelu. Joogaliikkeet ovat historiallisesti syntyneet hindulaisen kulttuurin vaikutuspiirissä ja siitä ammentaen. Kuitenkin jooga liittyy nykyisin lukemattomiin uskonnollisiin suuntauksiin. Esimerkiksi teosofia saattaa löytyä voimakkaana jonkun suomalaisen joogaperinteen juurista. Juuri joogan monimuotoisuus ja sen yleisyys vaatisi nyt aivan toisen luokan paneutumista asiaan kuin mitä minulle on nyt mahdollista.

Kristitty ei herää läsnäoloon, vaan siihen tosiasiaan, että hän on syntinen ja erossa Jumalasta. Pyrkimys ei ole lainkaan löytää itsestä jumaluutta, eikä hän edes kaipaa läsnäoloa, jossa kaikki on yhtä. Emme sido totuutta oman kokemus- ja aistimaailmamme ahtaisiin rajoihin, vaan kaikkivaltiaan ilmoitukseen sanassaan. Ihmisen on syytä nähdä kuilu, mikä on Pyhän Jumalan ja syntisen ihmisen välillä. Ihminen tarvitsee avun ulkopuoleltaan, ei sisimmästään, eikä suinkaan ykseydestä jumaluuden kanssa. Jeesus Kristus on ainoa apu tämän syvän kuilun poistamiseksi, ja silti ihminen ja Jumala pysyvät täysin erillisinä. Jumala on aina lahjoittaja ja elämän ylläpitäjä. Jumala lahjoittaa kyllä Pyhän Hengen sisimpäämme. Olemme yhteydessä Jumalaan, ja olemme myös yhtä (yksi) ilman, että ihminen ja Jumala sekoittuvat olemuksensa puolesta. Pyhä Henki

meissä on ihmisen saviastiassa. Olemme tomua, emme osa jumaluutta. *Mutta tämä aarre on meillä saviastioissa, että tuo suunnattoman suuri voima olisi Jumalan eikä näyttäisi tulevan meistä.* (2 Kor.4:7)

Yliluonnollisuus ja arvioinnin merkitys

Yliluonnollisuus ja paranormaalit ilmiöt ovat kiinnostaneet ihmistä niin monin eri tavoin, että on vaikea muodostaa aiheesta kokonaisuutta. Myös aitoon kristinuskoon liittyy monenlaista yliluonnollisuutta. Armolahjat muistuttavat myös paranormaaleja ilmiöitä, vaikka näin kristilliseltä kannalta katsoen on kyse aivan eri asioista. Ilmiöiden alkulähde on tällöin ratkaiseva. Arviointi on välttämätöntä myös kristillisissä yhteyksissä, ja siihen kehoitetaan Raamatussa. Kyse on tässäkin ihmisen vajavuudesta.

Ihmisellä on kiusaus ajatella, että nyt Jumalan lapsena hän tietää hyvän ja pahan, oikean ja väärän. Tuo on kuitenkin käärmeeen eksyttävä lupaus, se ei ole totuus. Kun huomauttaa arvioimisen tärkeydestä, saa joskus vastaukseksi seuraavan raamatunpaikan. *Vai kuka teistä on se ihminen, joka antaa pojallensa kiven, kun tämä pyytää häneltä leipää, taikka, kun hän pyytää kalaa, antaa hänelle käärmeeen? Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa enemmän teidän Isänne, joka on taivaissa, antaa sitä, mikä hyvää on, niille, jotka sitä häneltä anovat!* (Matt. 7:9-11) Tuo kertoo Jumalan hyvydestä ja halusta huolehtia ihmisestä yhteydessään. Sen sijaan arvioimisesta voimme lukea esimerkiksi näin: *Profeetoista saakoon kaksi tai kolme puhua, ja muut arvostelkoot...* (1 Kor.14:29) Oikeastaan on hyvä kuunnella ja lukea kaikkea arvioiden. Pyhä Henki on totuuden henki. Ilman häntä kristillinen arviointi on mahdotonta. Se on mahdotonta myös ilman Jumalan sanan tuntemusta edes jossakin määrin.

Uudessa henkisyydessä, uushenkisyydessä tai New Agessa ei pyritä arvioimaan hengellisten ilmiöiden alkuperää. Heidän lähtökohtansa on erilainen. Uusi henkisyys lähtee mielestäni ihmisestä, ihmisen omista tuntemuksista, ajatuksista ja erilaisten ihmisten oppien yhdistämisestä. Joskus kuitenkin opin tai niin sanotun hoidon alkuperä on tässäkin liikkeessä tärkeä, jos sen katsotaan liittyvän esimerkiksi pyhänä pidettyyn henkilöön, guruun, tai johonkin pyhäksi ajateltuun paikkaan.

Sekä *teosofit* että *spiritualistit* vakuuttavat, että juuri heidän oppinsa on alkuperäistä ja aitoa kristillisyyttä. Spiritualisti ja kirjailija *Helmi Krohn* kirjoitti spiritualismia käsittelevässä kirjasessaan, että he yrittävät perustaa uskonsa Kristuksen opille sellaisena kuin hän itse sitä julisti ja yhä edelleen julistaa henkimaailmassa. Spiritualisteille on ominaista juuri yhteys henkimaailmaan erityisten meedioitten välityksellä.

Teosofi *Pekka Ervast* on puolestaan kirjoittanut paljon *kosmisesta Kristuksesta*, joka hänen mukaansa tuli Jeesukseen kasteen yhteydessä. Teosofia on *jumalviisautta* ja *okkulttista tiedettä*. Kaikki okkulttiset ilmiöt selvänäköä, astrologiaa, numerologiaa ja mediaalisia kykyjä myöten saattavat ilmetä teosofian yhteydessä.

Näin lyhyidenkin viittausten perusteella näkee, että paranormaalit ilmiöt liittyvät keskeisesti sekä spiritualismiin että teosofiaan. On kuitenkin näistä liikkeistä erillistä parapsykologian ja

paranormaalien ilmiöiden harrastamista ja tutkimista. Ja tätä toimintaa varten on perustettu erilaisia yhdistyksiä. Mielestäni tätä voidaan pitää paranormaalien sävyttämänä maailmankatsomuksena, jossa oudot ilmiöt ja sielunvaellukseenkin liittyvät ajatukset muovaavat ihmiskäsitystä, maailmankuvaa ja ymmärrystä jumalallisen olemassaolosta.

Vaikka voimme jollakin tavoin rajata varsinaiset rajatiedon harrastajat, emme voi sulkea mitään ihmisten piiriä sen vaikutusten ulkopuolelle. Sosiaalinen media, lehdistö ja messutoiminta pitävät huolen näiden aatteiden leviämisestä. Aika on kaupallista sen lisäksi että se on uushenkistä. Tässä mielessä saatana on tämän maailman ruhtinas, ja pimeyden valtapiiriä on vaikea tunnistaa. Se kätkeytyy hyvältä, oikealta ja houkuttelevalta tuntuvan taakse.

Valvokaa ja rukoilkaa

Mutta minkä minä teille sanon, sen minä sanon kaikille: valvokaa. (Mark.13:37) Valvokaa siis joka aika ja rukoilkaa, että saisitte voimaa paetaksenne tätä kaikkea, mikä tuleva on, ja seisoksenne Ihmisen Pojan edessä. (Luuk.21:36) Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen; henki tosin on altis, mutta liha on heikko. (Matt.26:41)

Uusi henkisyys tarjoaa usein meditaatiota, rukoilua, uskonnollisia symboleja, matkoja ja erilaisia hengellisiä harjoituksia. Uuden Testamentin ja erityisesti Jeesuksen kehotukset valvomiseen ja rukoukseen eivät ole tätä, vaan ne ovat aivan muuta. Kyse on mielestäni ennen muuta siitä, että valvomme sitä, että julistettu evankeliumi on oikeaa, ja että elämme siitä. Tämä aika on hyvin yleisuskonnollinen. Liha on heikko. Olemme aina ihmisinä, myös siis kristittyinä, heikkoja ja ”nukahtavia”. Meillä on kuitenkin aarre tässä heikossa saviastiassa. Emme julista itseämme vaan Kristusta. (2Kor.4:5-7)

Jeesus ei turvautunut omaan voimaansa eläessään ihmisen elämää maan päällä, vaan hän oli täysin kiinni siinä mitä Isä on ja mitä Isä teki (Joh.5:19). Jeesus eli ihmisenä täysin pyhää ja synnitöntä elämää, ja suostui siitä huolimatta heikkouteen ja riippuvuuteen Isästä. Me olemme syntiin langenneita ja heikkoja lihamme puolesta. Sielun piilevät voimat ja omaan mieleemme eksyvät ajatukset ovat alituisen vaaranamme maailmassa ollessamme, ja jopa kristillisissä kokouksissamme. Me elämme aina jossain määrin ihmisille mieliksi ollaksemme hyväksytyjä ja pidettyjä, jokainen meistä. Seurakunnat kutsuvat usein puhujiksi valovoimaisia persoonia, jotta he vetäisivät kuulijoita kirkkoihin ja rukoushuoneisiin. Nykyisin on erityisen vaikea valvoa sitä, että edes kristillisissä seurakunnissa pysyttäisiin keskeisessä sanomassa. Voimme luottaa ainoastaan hyvän Jumalan suureen armoon ja huolenpitoon, hänen omaan varjelukseensa. Herra on luvannut olla meille Hyvä Paimen kaikkina aikoina – siis myös nyt.

Kirjallisuutta ja linkkejä artikkelin taustalla:

Raamattu 1933/38

Miksi Kristus?, Karl Heim, WSOY, 1964

Miksi kristinuskoa ei voi ei tarvitse eikä saa uudistaa?, Osmo Tiililä, WSOY, 1969

Piirteitä Paavalin ihmiskäsityksestä, Eetu Rissanen, Synodaalikirjoitus, 1942

Uuden aikakauden monet kasvot, New Age, Douglas R. Groothuis, Sisälähetysseuran kirjapaino, 1989

Aura, karma, kabbala, Uuden aikakauden hengellisyys ja salatieteen nousu, Håkan Arlebrand, Kirjaneliö, 1994

Sielun piilevä voima, Watchman Nee, Päivä Oy, 2003

Jumala peilissä, Uuden Ajan ihminen etsii jumaluutta, Leena Huima, Karas-Sana, 1989

Vapaaksi valkoisen valheen verkosta, Marjut Vironhovi, Uusi Tie, 1999

IUSTITIA 12/2000, Suomen Teologinen Instituutti

Mihin Suomi uskoo?, Harri Heino, WSOY, 1984 (tämä vanhempi painos on joissain kohdin yksityiskohtaisempi kuin uudempi)

Uskonnot Suomessa, Kimmo Ketola, Vammalan kirjapaino, 2008

<http://ceta.nettisivu.org/nettikirjani-250s/>

<http://www.onenesssuomi.fi/38> (uushenkinen sivusto)